

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at Naalakkersuisut pålægges senest til FM2017 at fremsætte forslag til ændring af den gældende lovgivning således, at hvervet som medlem af menighedsrepræsentationerne vil blive betragtet som borgerligt ombud.

(Medlem af Inatsisartut Anthon Frederiksen, Partii Naleraq)

Svarnotat

(Medlem af Naalakkersuisut for Uddannelse, Kultur, Forskning og Kirke)

1. behandling

Naalakkersuisut takker for beslutningsforslaget om at ændre på lovgivningen, så hvervet som medlem af menighedsrepræsentationerne vil blive betragtet som borgerligt ombud.

I beslutningsforslaget nævnes det, at medlemmer af menighedsrepræsentationer skal betragtes på lige fod med kommunal- og bygdebestyrelsesmedlemmer. Det er korrekt, som angivet af forslagsstiller, at medlemmer af menighedsrepræsentationer er folkevalgte ligesom medlemmer af kommunal- og bygdebestyrelser, og at disse ikke lønnes ens. Naalakkersuisut har tidligere besvaret et lignende § 37 spørgsmål fra forslagsstilleren samt henvendelser fra borgere vedrørende vederlag til medlemmer af menighedsrepræsentationer. Her svarede Naalakkersuisut, at forskellen skal ses i lyset af, at der er tale om to meget forskelligartede hverv. Medlemmer af kommunal- og bygdebestyrelser har blandt andet et selvstændigt budget og en større grad af frihed til løsning af de lokale behov, og dermed også et tilhørende større ansvar end menighedsrepræsentationerne, hvis beføjelser i høj grad er lovbundne.

For at et medlemskab af menighedsrepræsentationen kan betragtes som et borgerligt ombud kræver det derudover bl.a., at der er pligt til at påtage sig opgaven, og det er ikke tilfældet for medlemskab af en menighedsrepræsentation.

Eksempler på andre hverv som heller ikke rummer muligheden for borgerligt ombud er hvervet som forældrerepræsentant i skolebestyrelsen og medlem af diverse råd som f.eks. Børnerådet.

Naalakkersuisut mener derfor, at det er vigtigt, at det ved næste valg til menighedsrepræsentationerne igen understreges, at hvervet som menighedsrepræsentant er ulønnet. Således at alle interesserede går ind i arbejdet med den rette forståelse af, at der er tale om et frivilligt, ulønnet og givende arbejde, som i sin helhed demonstrerer folkekirkens styrke og sociale kapital.

Som nævnt ønskes frivillighedsprincippet bevaret, men skulle man anslå et regnestykke vil det dreje sig om en årlig udgift på 11 mio. kr. hvis de 275 normerede antal medlemmer af menighedsrepræsentationer hver i sær skal modtage et årligt honorar på f.eks. 40.000 kr.

Naalakkersuisut kan af disse grunde ikke støtte beslutningsforslaget, men vil benytte lejligheden til at sige tak for det frivillige arbejde, som gennem årene er udført af menighedsrepræsentationerne overalt i landet.